A nyomorék katona kiképzése hasznos, alkalmas és szakképzett munkássá

A NYOMORÉK nem tekinthető többé gyógyithatatlannak. Van igen sok iparág amelyből el van zárva, de van viszont tömérdek más a mellyel foglalkozhat., ha kellöen be van gyakorolva. Az összes europai államok ipar iskolákat állitottak fel nyomorék katonák kiképzése céljából amelyet mint hasznos egyén hagyhat el az aki önmagát el tudja tartani és független semhogy munka és haszon nélkűli céltalan jövönek nézzen elébe. Százával vannak a kontinensen ugynevezett ismétlő tanfolyamok, ezeknek a munkája már nem kisérletezés mert akik ez iskolákat végzik feltétlenűl megtalálják a sikerhez vezető utat, ama iparágban amelyben oktatva lettek. Sokan miután elvégezték ezen iskolákat nagyobb keresményhez tudnak jutni mint megsebesűlésűk előtt volt, mert kinem képzett munkásokból, képzett szakmunkások lettek. Az Egyesűlt Államok hasonló intezkedéseket tervez saját katonái részére akik a harctéren megnyomorodtak. Mindegyik katona aki megcsonkitva vagy megnyomoritva

visszatér nemcsak a legjobb orvosi kezelésben fog részesűlni és kitűnő művégtagokat fog kapni hanem valamely iparágban oly kiképzést fog kapni amely őt egy állásra képessé teszi. Ily kiképzés kizárólag a menyomorodott katona érdekében van, mert bár jelenleg majdnem mindenki még egy megnyomorodott ember is alkalmazást talál, máskép lesz ez a háboru után amikor a jelenlegi kivételes ipari viszonyok megváltoznak. A munkában képesség alapján kell majd versenyezni, s ezért a nyomorék akinek szakképzetsége sincsen ki lesz dobva a munkából és lehetetlen lesz más jó fizetésű allást kapni. A megnyomorodott katonák rokonai és barátai biztassák őket saját és családjaik érdekében, hogy éljenek ezen alkalommal, hogy ujból pénzt kereső emberekké válljanak. Minden oly szándék, hogy valaki tétlen maradjon és ugyszólván a nyilvánosság közterhe legyen, határozottan elitélendő. Tétlenség akár rövid időre is demoralizálja a férfit, boldogtalanná teszi és minden tekintetben káros következményekre

vezet; viszont hasznos és termelővé tenni őt, megelégedetté teszi. Hogy a megnyomorodott katonák seggitése tényleg hasznos munka legyen, a közönségnek meg kell változtatni a megnyomorodottak iránti véleményét, általánosságban ugy katonai mint ipari téren. Nyomoréknak állás kell, hogy saját életfentartásáról gondoskodhasson. Minden másfajta segitség majd oda vezet, hogy jotékonyságtól kell fűggnie és ez több kárt tesz mint hasznot. Majdnem minden szakmában vannak állások melyeket éppen olyan jól elláthat egy megnyomorodott mint egy épp munkás. Állapitsa meg azokat a munkaköröket amelyeket egy, egykezű vagy egy lábú, vagy egyébként megsebesült férfi betölteni tud. Ha ön munkaadó adjon elsőbbséget a nyomorultaknak. Ha ipari vagy irodai munkás hivja fel munkaadójának figyelmét és igyekezzék egy ily megnyomorodott embertársának állást szerezni. Ha igy cselekszik hasznos munkát végez.

Egy nyomorék aki hasznosan foglalkoztatva van valóságban már nem nyo-

morék. Kezdje meg ezt a segitő munkát már most, mert országunknak szüksége van minden képzelhető munkás munkájára és folytassa a megnyomorodott katonákkal amihelyt azok megjönnek. A múltban a közvélemény a harctérről visszaérkezett katonákból munkakerülőket csinált. Legyűnk most már biztosak abban, hogy a jővőben a mi befolyásunk hasznos és megelégedett polgárokat nevel belőlük. A mesterséges végtagok előállitásában eszközölt modern feltalálmányok szakkiképzés által a kormány gondoskodni fog arról, hogy a megnyomorodott férfiak érdekében oly szolgálatokat tehetünk amelyre mindannyian büszkék lehetünk.

DOUGLAS C. MCMURTRIE